

РЕШЕНИЕ

№ 2945

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **8722** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.40 и сл. от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от С. Н. Н., понастоящем в затвора в [населено място] срещу отказ на директора на Дирекция „Правни дейности“ на Министерството на правосъдието за предоставяне на поискан със заявление с рег.№ 95-00-106 от 12.08.2022 г. достъп до обществена информация. Отказът е обективиран в писмо с № 95-00-106/22/25.08.2022 г. С жалбата се твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен като постановен в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Иска се отмяната му и връщане на преписката на компетентния орган с указания да бъде предоставена исканата обществена информация, като на жалбоподателя бъде представено копие от „Класификатора на длъжностите в системата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията (ГДИН) и нейните териториални служби“ – предмет на заявлението. Претендира се и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция „Правни дейности“ на Министерството на правосъдието в представено по делото писмено становище и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк.Н. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата за

процесуално допустима. Същата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу подлежащ на обжалване административен акт. Жалбата е подадена извън предвидения в чл.40, ал.1 от ЗДОИ преклузивен срок, но тъй като в оспорения административен акт не е указано пред кой орган и в какъв срок същият може да се обжалва, е налице хипотезата на чл.140, ал.1 от АПК, по силата на която срокът е двумесечен, като същият в случая е спазен.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява, че със заявление с рег.№ 95-00-106 от 12.08.2022 г. С. Н. е отправил до министъра на правосъдието искане за достъп до обществена информация, изразяващ се в предоставяне на копие от „Класификатора на длъжностите в системата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и нейните териториални служби”, действащ и актуален към 2022 г., издаден на основание чл.10, ал.2, т.7 от ЗИНЗС.

С писмо с № 95-00-106/22/25.08.2022 г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ на Министерството на правосъдието, е отказано предоставянето на поисканата заявление. Изложени са съображения, че исканият класификатор не съдържа обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, тъй като въз основа на него гражданите не можели да си съставят собствено мнение относно дейността на министъра на правосъдието в качеството му на орган, осъществяващ общо ръководство и контрол върху дейността по изпълнение на наказанията. С искането на конкретната информация се нарушавали принципите на чл.5 и чл.6, ал.1, т.6 от ЗДОИ, като разпространяването ѝ можело да се използва против обществения ред. Класификаторът представлявал вътрешноведомствен акт, който съдържал информация със специален и чувствителен характер, касаещ специфични изисквания към служителите на ГДИН във връзка с осъществяваните от тях специфични дейности. Разгласяването на тази информация представлявало реален риск от компрометиране на дейността на държавния орган и застрашавало сигурността на лицата, изтърпяващи наложените им с влязла в сила присъда наказания и на които била наложена мярка „задържане под стража”, както и на служителите в ГДИН. Не бил налице и „надделяващ обществен интерес”, който на основание чл.13, ал.4 от ЗДОИ да преодолее наложеното от нарушаването на основните принципи ограничение на правото на достъп до обществена информация. На първо място такъв интерес не се излагал да е налице в заявлението, а от друга страна естеството на исканата информация – конкретните правила и условия, при които се извършва призоваване, принудително довеждане и задържане на лица с влязла в сила присъда и мярка за неотклонение „задържане под стража” не можело да мотивира извод, че се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт.

При тези данни и след като извърши длъжимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – изрично оправомощено по реда на чл.28, ал.2 от ЗДОИ от министъра на правосъдието лице, което съгласно приложената по делото заповед № ЛС-04-385/08.08.2022 г. е директорът на Дирекция „Правни дейности” в Министерството на правосъдието.

Спазени са изискванията за форма на административния акт като са посочени наименованието и е положен подпис на издателя на акта, датата на издаване и адресатът на акта, както и фактическите и правни основания, обосновавали

постановения отказ. Ясно е изразена волята на административния орган, че поисканата със заявление с рег.№ 95-00-106 от 12.08.2022 г. достъп до обществена информация не следва да се предоставя на заявителя по реда на ЗДОИ, като са изложени цитираните по-горе мотиви за това.

При издаване на оспорения отказ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за неговата отмяна.

При постановяване на процесния отказ за достъп до поисканата информация, административният орган неправилно е приложил материалния закон.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 от ЗДОИ „обществена информация” е всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл.10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а чл.11 определя като служебна информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Редът и начините за достъп до официална обществена информация са регламентираны в чл.12 от ЗДОИ. Съгласно ал.1 на цитираната норма достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, се осигурява чрез обнародването им. Достъпът до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародване (чл.12, ал.2 ЗДОИ). Според ал.3 на чл.12 ЗДОИ извън случаите по ал.1 и ал.2 достъпът до официална информация е свободен и се осъществява по реда на този закон.

Класификаторът на длъжностите в системата на ГДИН и нейните териториални служби на основание чл.10, ал.2, т.7 от ЗИНЗС се утвърждава от министъра на правосъдието. Съгласно чл.12, ал.2 от ЗИНЗС, Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” е юридическо лице към министъра на правосъдието със седалище С. и е на бюджетна издръжка, а според ал.3, затворите и областните служби „Изпълнение на наказанията” са териториални служби на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”.

По реда на ЗДОИ лицата могат да получат достъп до информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление, ако тази информация може да се определи като „обществена“ по силата на закона. Съгласно чл.14, ал.2, т.4 от ЗДОИ, органите са длъжни да съобщават информация, събрана или станала им известна при осъществяване на тяхната дейност, когато тази информация следва да бъде изготвена или предоставена по силата на закон. В случая по силата на чл.10, ал.2, т.7 от ЗИНЗС министърът на правосъдието е следвало да утвърди класификатор на длъжностите в системата на ГДИН и нейните териториални служби, като публикува същия на интернет страницата си.

Настоящият състав не споделя становището на административния орган, че с разкриването на информация за конкретните длъжности в администрацията на ГДИН

и териториалните ѝ структури би било в нарушение на чл.5 и на принципът, заложен в и чл.6, ал.1, т.6 от ЗДОИ. В случая ответникът некоректно се позовава на влязло в сила съдебно решение, по което исканият достъп е бил за информация, касаеща правилата за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на ГД „Охрана“. Информацията в конкретния казус представлява списък на длъжностите в администрацията на ГДИН и териториалните ѝ звена. Същата дефинира обхвата и съдържанието на съответната длъжност като общи функции и задачи, характерни за съответната позиция, както и условията, на които трябва да отговарят лицата, заемащи съответната позиция. Следователно в класификатора няма данни, които да застрашат правата и доброто име на други лица, националната сигурност, обществения ред или здравето на гражданите и морала, нито пък да се нарушава принципът на ЗДОИ за гарантиране на сигурността на обществото и държавата, въздигнат от чл.6, ал.1, т.6 от. Освен нова по делото няма данни исканата информация да е обявена за класифицирана, представляваща държавна или служебна тайна в съответствие с чл.9, ал.2 от ЗДОИ.

По изложените съображения съдът намира, че постановеният отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с рег.№ 95-00-106 от 12.08.2022 г. е неправилен и незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а преписката - изпратена на министъра на правосъдието, който в качеството си на задължен по ЗДОИ субект да се произнесе по отправеното до него запитване при съобразяване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски. Същите са своевременно поискани като са представени доказателства за заплащането на държавна такса в размер на 10 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. Направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът намира за неоснователно, доколкото същото е в размер на определения в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Поради това ответникът следва да бъде осъден да заплати на С. Н. Н. сумата от 1010 лв. разноски по делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в писмо с № 95-00-106/22/25.08.2022 г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ на Министерството на правосъдието.

ИЗПРАЩА делото като административна преписка на компетентния орган за ново произнасяне по подаденото заявление при съобразяване с дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОПРЕДЕЛЯ едномесечен срок за произнасяне, който започва да тече от влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на С. Н. Н. сумата от 1010 (хиляда и десет) лева разноски, от които 10 лева за държавна такса и 1000 лева за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Съдия: